

Запропоновано уточнення терміну авіаційно-хімічних робіт у сільському господарстві. Оскільки сільське господарство відноситься до аграрного сектору, то доцільним є введення терміну «агроавіаційні роботи», що дає можливість більш суттєвого відобразити авіаційно-хімічні роботи у сільському господарстві.

Література

1. Бойко В. І. Ефективність агроавіаційних робіт / В. І. Бойко // Стратегія антикризового управління і економічного зростання національного виробництва: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., проведеної на базі Буковинського державного фінансово-економічного університету (м. Чернівці) 22-23 березня 2012 р. – Тернопіль: Астон – С. 90-92.

2. Герасименко І. М. Економічна ефективність використання авіації в сільському господарстві в порівнянні з наземною технікою / І. М. Герасименко, О. О. Соловйова, М. М. Ровненко // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – Х.: ХНУ, 2015. – № 1 (171). – С. 194-198.

3. Герасименко І. М. Авіаційно-хімічні роботи в сільському господарстві в системі авіаційних робіт / І. М. Герасименко, С. В. Пронь // Інноваційні економічні технології для розвитку підприємств, регіонів, країн: матеріали міжнар. наук.-практ. конфер., 24-25 жовтня 2014 р. – Дніпропетровськ: НЕО «Перспектива», 2014. – Ч. 2. – С. 27-28.

УДК 343.535(043.2)

Любота О. О., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Горбатюк Я. В., к.ю.н.

ОСОБЛИВОСТІ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ТА БАНКРУТСТВА АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Отримавши статус суверенної незалежної держави, Україна стала на шлях розвитку ринково-економічних відносин. Цей перехід не в останню чергу було зумовлено внутрішніми економічними чинниками (підвищенням рівня інфляції, кризою платіжної системи, спадом різноманітних сфер виробництва), вплив яких негативно позначився на діяльності господарюючих суб'єктів. Тому для оздоровлення фінансово неспроможних підприємств на законодавчому рівні було створено спеціальний механізм – інститут неспроможності (банкрутства).

Банкрутство є унікальним правовим механізмом розв'язання проблем заборгованості приватної особи шляхом визнання цієї особи неспроможною. У період становлення і розвитку ринкових відносин в

економіці України тенденції банкрутства поширюються не лише на окремих суб'єктів господарювання, а й на авіаційну галузь економіки. Розгляд справи про банкрутство такого особливого суб'єкта як авіаційне підприємство вимагає особливого підходу в силу того, що такі підприємства є стратегічно важливими в сучасній економіці [3, с. 54].

Авіаційне підприємство – це підприємство (аеропорт), що здійснює приймання і відправлення повітряних суден, пасажирів, багажу, вантажів і пошти, обслуговування польотів повітряних суден і екіпажів, яке має для цього аеродром, наземні споруди, а також необхідну структуру, обладнання, авіаційний персонал та інших працівників.

Порушення провадження у справі про банкрутство є особливо важливим, а тому повинно бути розважливим, оскільки при прийнятті такого рішення можуть порушуватись інтереси держави у авіаційній галузі та в цілому.

Відповідно до приписів статті 1 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» неплатоспроможність – неспроможність боржника виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредиторами не інакше, як через відновлення його платоспроможності; банкрутство – визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити встановлені у порядку, визначеному цим Законом, грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури [1].

У юридичній літературі питання значення термінів «неплатоспроможність» та «банкрутство» завжди є дискусійними. Ці терміни у багатьох державах уживаються у різних значеннях, наприклад, банкрутство є частковою неспроможністю. Враховуючи вищевикладене, та з огляду на приписи законодавства можна зробити висновок про те, що термін «неплатоспроможність» характеризує лише фінансовий стан боржника, який не має жодної юридичної сили, в той час як «банкрутство» є юридично значиме поняття, оскільки характеризує судову процедуру визнання боржника банкрутом, результатом якої є певний процесуальний документ, прийнятий судом, та включає в собі термін «неплатоспроможність» [3, с. 55].

Банкрутство – багатогранне явище, яке використовується науковцями в різних аспектах та галузях науки. Зазначені вище наукові позиції вчених вказують на різносторонній характер банкрутства, адже воно розглядається, як: «фінансова неспроможність» суб'єкта господарювання; визнана господарським судом нездатність відновити свою платоспроможність та задовольнити визнані судом вимоги кредиторів не інакше, як через застосування ліквідаційної процедури; юридичний факт,

наслідком якого є ліквідація; міра економічної й юридичної відповідальності; наслідок глибокої фінансової кризи та неефективного управління.

Банкрутство настає, коли боржник не вжив заходів для погашення своїх грошових зобов'язань. Такі незадовільні результати є однією із підстав порушення справи про банкрутство.

Враховуючи викладене, звертаємо увагу на те, що варто розрізняти умови ініціювання провадження у справі про банкрутство і ознаки банкрутства. Ті обставини, що стверджують про неплатоспроможність боржника, і є підставою для кредитора звернутися до господарського суду з метою порушення провадження у справі про банкрутство. Але в процесі судового розгляду такі обставини можуть і не бути для господарського суду критерієм визнання боржника банкрутом [3, с. 56].

Отже, можна зазначити, що банкрутство настає, коли боржник не вжив заходів для погашення своїх грошових зобов'язань. Такі незадовільні результати, як відомо, є однією із підстав порушення справи про банкрутство. Таким чином, обставини, що стверджують про неплатоспроможність боржника, і є підставою для кредитора звернутися до господарського суду з метою порушення у справі про банкрутство. Враховуючи те, що в Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» не передбачено особливостей визнання банкрутами авіаційних підприємств, можна стверджувати, що на них поширюються загальні правила відновлення платоспроможності та визнання банкрутом.

Література

1. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом: Закон України від 14 травня 1992 р. № 2343-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 31. – Ст. 440.

2. Щербина В. С. Господарське право: навч. посіб. / В. С. Щербина. – Вид. 3-тє, доп. і перероб. – К.: Юрінком Інтер, 2007. – 653 с.

3. Козирєва В. П. Поняття та ознаки банкрутства авіаційних підприємств / В. П. Козирєва, А. П. Гаврилішин // Юридичний вісник. – 2009. – № 4 (13). – С. 54-57.